

Småkrav - Rumænien

INDHOLDSFORTEGNELSE

- 1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?
 - 1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser
 - 1.2 Anvendelse af proceduren
 - 1.3 Blanketter
 - 1.4 Retlig bistand
 - 1.5 Regler for bevisoptagelse
 - 1.6 Skriftlig procedure
 - 1.7 Dommens indhold
 - 1.8 Refusion af udgifter
 - 1.9 Klagemulighed

1 Findes der en særlig procedure for mindre krav?

Artikel 1025-1032 i den nye civilproceslov, der trådte i kraft den 15. februar 2013, indeholder en særlig regulering af **småkravsproceduren**.

1.1 Procedurens anvendelsesområde, beløbsgrænser

Artikel 1025 i den nye civilproceslov **bestemmer**, at værdien af fordringen uden renter, sagsomkostninger og andre tilknyttede omkostninger ikke må overstige 10.000 RON på datoen for sagens indbringelse for retten.

For så vidt angår anvendelsesområdet (*det saglige anvendelsesområde*), **kan småkravsproceduren ikke anvendes** på skatte- og afgiftsmæssige forhold eller administrative anliggender eller statens ansvar for handlinger og undladelser i forbindelse med udøvelse af offentlig myndighed. Tilsvarende finder proceduren ikke anvendelse på krav vedrørende ægteskabelig status eller fysiske personers rets- eller handleevne, ejendomsrettigheder, der har grundlag i familieforhold, arv, insolvensprocedurer, kreditorordninger, procedurer vedrørende likvidation af insolvente selskaber og andre juridiske personer eller andre lignende procedurer, socialforsikring, arbejdsret, udlejning af fast ejendom, bortset fra søgsmål vedrørende gæld og betaling af penge, voldgift, krænkelser af privatlivets fred eller krænkelser af individets rettigheder.

1.2 Anvendelse af proceduren

I den nye civilproceslov har **småkravsproceduren karakter af alternativ**. Sagsøgeren kan vælge mellem **småkravsproceduren** og de almindelige procesregler. Hvis sagsøgeren har indbragt en sag for retten, behandles sagen efter de almindelige procesregler, medmindre sagsøgeren senest i første retsmøde udtrykkeligt anmoder om anvendelse af særlige procesregler. Når kravet ikke kan behandles efter **småkravsproceduren**, giver retten sagsøgeren meddelelse herom, og hvis sagsøgeren ikke trækker sit krav tilbage, vil det blive behandlet efter de almindelige regler. Den ret, der har kompetence til at træffe afgørelse om kravet i første instans, er byretten. Stedlig kompetence afgøres efter de almindelige regler.

1.3 Blanketter

Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 359/C af 29. januar 2013, der godkender de blanketter, som skal benyttes i småkravsproceduren efter artikel 1025-1032 i lov nr. 134/2010 om civilproces, indeholder regler om en obligatorisk standardblanket i småkravsproceduren. Standardblanketterne er: stævningsblanket, blanket til ændring/rettelse af stævningsblanketten samt svarskriftsblanket.

1.4 Retlig bistand

Bistand ydes inden for de grænser, der gælder for dommerens aktive rolle, som ikke er særlig for denne type sager.

1.5 Regler for bevisoptagelse

Retten kan også tillade andre beviser end de af parterne forelagte. Dog tillades beviser, der er uforholdsmæssigt dyre at føre set i forhold til værdien af det fremsatte krav eller modkrav, ikke.

1.6 Skriftlig procedure

I artikel 1028 ff. i den nye civilproceslov hedder det, at en sagsøger indleder en småkravsprocedure ved at udfylde stævningsblanketten og indgive eller sende den til den kompetente domstol på mail eller på enhver anden måde, der sikrer transmission og kvittering for modtagelse. Kopier af bilag, som sagsøgeren eventuelt agter at gøre gældende, indgives eller sendes sammen med stævningsblanketten. Hvis sagsøgerens oplysninger enten ikke er tilstrækkeligt klare eller fyldestgørende, eller stævningsblanketten ikke er udfyldt korrekt, giver retten sagsøgeren mulighed for at supplere eller korrigere blanketten eller at indgive yderligere oplysninger eller dokumenter, medmindre kravet er åbenbart ubegrundet eller ikke kan antages til realitetsbehandling. Et krav afvises, hvis det er åbenbart ubegrundet eller ikke kan antages til realitetsbehandling. Hvis sagsøgeren undlader at supplere eller berigtige stævningsformularen inden for den af retten fastsatte, afvises kravet.

Småkravsproceduren er skriftlig og foregår helt uden retsmøder. Retten kan pålægge parterne at møde i retten, hvis den skønner, at deres tilstedeværelse er påkrævet, eller på en af parternes anmodning. Retten kan afvise en sådan anmodning, når den skønner, at mundtlig forhandling under hensyn til sagens omstændigheder ikke er nødvendig. Begrundelsen for afslaget gives skriftligt og kan ikke appelleres.

Når retten har modtaget en korrekt udfyldt stævningsblanket, sender den svarskriftsblanketten til sagsøgte sammen med en kopi af stævningsblanketten samt kopier af sagsøgerens bilag. Sagsøgte skal indgive svarskriftsblanketten i behørigt udfyldt stand inden 30 dage fra forkyndelsen af dokumenterne samt kopier af de dokumenter, som han eller hun har til hensigt at benytte. Sagsøgte kan svare på enhver anden hensigtsmæssig måde uden at bruge svarskriftsblanketten. Retten forkynder straks kopier af sagsøgtes svar og et eventuelt modkrav samt sagsøgtes bilag for sagsøgeren. Hvis sagsøgte har rejst et modkrav, skal sagsøgeren indgive en korrekt udfyldt svarskriftsblanket eller svare på anden måde inden 30 dage fra den dato, hvor den blev forkyndt. Et modkrav, der ikke kan behandles efter denne procedure, vil blive udskilt og behandlet efter de almindelige regler. Retten kan anmode parterne om at afgive supplerende oplysninger inden for den frist, der er fastsat med henblik herpå, og som ikke må overstige 30 dage fra modtagelsen af sagsøgtes eller i givet fald sagsøgerens svar. Hvis retten har fastsat en frist for parterne til at give møde i retten, skal der forkyndes en indkaldelse for dem. Når retten har fastsat en tidsfrist for, hvornår et processuelt skridt skal være gennemført, underretter den den pågældende part om konsekvenserne af manglende overholdelse af denne frist.

Retten skal afsige sin dom senest 30 dage efter modtagelsen af de ønskede oplysninger eller i givet fald hovedforhandlingen. Hvis der ikke modtages svar fra den pågældende part inden for tidsfristen, afsiger retten dom vedrørende hovedkravet eller modkravet på grundlag af det materiale, der foreligger i sagen. Den dom, der afsiges af førsteinstansretten, kan fuldbyrdes fra datoen for dens afsigelse, og den forkyndes for parterne.

1.7 Dommens indhold

Ingen

1.8 Refusion af udgifter

I artikel 1031 i den nye civilproceslov hedder det, at den tabende part er pligtig at betale sagsomkostninger efter den anden parts anmodning. Retten vil imidlertid ikke pålægge godtgørelse af nødvendige omkostninger til den vindende part eller omkostninger, der ikke står i rimeligt forhold til sagens værdi.

1.9 Klagemulighed

Artikel 1032 i den nye civilproceslov bestemmer, at en dom kun kan indbringes for appelretten inden 30 dage fra forkyndelsen af den. Hvis der er grundlag herfor, kan appelretten suspendere fuldbyrdelsen under forudsætning af, at der stilles en sikkerhed på 10 % af det omtvistede beløb. Appelrettens afgørelse forkyndes for parterne og er endelig.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJM-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.

Sidste opdatering: 31/07/2017